

under lignende Forhold har meent at burde lade tilflyde de Umyndige udenfor Kjøbenhavn. Til at berøre dette Forhold i nærværende Lov er der desuden en særlig Grund, den nemlig, at der jo ved nærværende Lov er taget en Bestemmelse angaaende Kjøbenhavns Overformynderies Reserverfond, hvorefter denne subsidiairt skal tjene til Reserverfond for det nye Overformynderi. Det er nu forekommet Udvalget, at det ikke gif an her i denne Lov at tage en saadan Bestemmelse og saa alligevel ikke røre det Mindste ved den Moderation, som der maatte tilkomme de Kjøbenhavnske Umyndige i deres Afgift, medens man i samme Lov slog en saadan fast for de Umyndige udenfor Kjøbenhavn. Udvalgets første Tanke var nu, at man skulde fastsætte det Samme med Hensyn til Kjøbenhavn, som der i § 4 er fastsat for de Umyndige udenfor Kjøbenhavn, men man er senere kommen bort fra denne Tanke, idet det er forekommet Udvalget, at dette Spørgsmaal dog krævede en nærmere Overbetelse, at det dog ikke vilde være rigtigt at slaae dette fast ved den nærværende Lov, inden Kjøbenhavns Overformynder havde faaet Leilighed til at høre sig derover. Af denne Grund er Udvalget kommet til Forslaget under Nr. 3, som gaaer ud paa, at, hvad der aarligt skal svares i Afgift af de Henter, der af Overformynderiet udbetales eller oplægges, skal bestemmes ved Lov inden den 1ste April 1869, hvilket Forslag man imidlertid har modificeret ved et Underændringsforslag saaledes, at det kommer til at hedde, at inden den 1ste April 1869 blive de nuværende Bestemmelser om de ommeldte Afgifter at revibere ad Lovgivningsveien. Dette Sidste vil formeentlig være en mere correct Redaction. Det er altsaa ved dette Forslag, at Udvalget har meent at maatte blive staaende med Hensyn til Kjøbenhavns Overformynderi. Men dette har da naturligen ledet til, at man ogsaa har fundet Anledning til at gjøre nogen Forandring i, hvad der i denne Henseende ved sidste Behandling blev vedtaget med Hensyn til det nye Overformynderi ved Slutningsbestemmelsen i § 4. Man har fundet, at det vilde være det Naturligste ogsaa med Hensyn til det nye Overformynderi at træffe en Bestemmelse derhen, at den ende-

lige Bestemmelse om, hvorledes Afgiften maatte blive at moderere, naar Reserverfonden har naaet 5 pCt. af den rentebærende Masse, først vilde være at tage ved Lov, naar dette Maal var naaet. Dette turde ogsaa i og for sig være det Naturligste; det vil jo være en ikke saa ganske kort Tid, inden dette Maal bliver naaet, og jeg maa finde det i sig selv ikke ganske naturligt, om man allerede nu vilde binde Lovgivningsmagten med Hensyn til de Bestemmelser, som saaledes først engang i Fremtiden maatte blive fornødne. De Erfaringer, som imidlertid vilde blive indvundne, navnlig ogsaa Resultaterne af den Nedsættelse, som vil finde Sted ved Kjøbenhavns Overformynderi, ville jo da let kunne føre til et andet Resultat end det, man nu vilde fastslaae ved Lov. Det turde derfor efter Udvalgets Mening ogsaa være det Aigtigste at lade det staae hen, indtil den Tid kommer, og kun at bestemme, at det da skal fastsættes ikke blot ved kongelig Resolution eller administrativ Anordning, men ad Lovgivningsveien. — I Forbindelse med det af mig her omhandlede Spørgsmaal staaer Udvalgets Forslag under Nr. 6, som er foranlediget ved, hvad den ærede 8de Landsrådsmand for 2den Kreds (Ulrik) ved Sagens foregaaende Behandling bemærkede angaaende den ved Helsingørs Overformynderi forhaandenværende Reserverfond. Denne Reserverfond tjener allerede nu til at forstaafe de Umyndige under Helsingørs Overformynderi en Lettelse i de Administrationsafgifter, som ellers vilde være blevne den paalagte, og man kan ikke finde det andet end naturligt, at de Helsingørske Umyndige fremdeles komme til at nyde Godt af denne Reserverfond. Man har imidlertid ikke foreslaaet en speciel Bestemmelse angaaende dette Overformynderi, idet man, skjøndt man ikke veed det, dog har anseet det for muligt, at der ligeledes ved et eller flere andre Overformynderier kunde være en saadan Reserverfond. Man har derfor foreslaaet en almindelig Bestemmelse for et saadant Tilfælde, og man har da meent, at man i saa Fald kunde overlade det til Justitsministeren at nedsætte Administrationsudgifterne for de vedkommende Umyndige. Man har meent, der Intet kunde være til Hinder for at give Justits-